

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci obžalovaného **I. G.**, pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. zák. a iné účinného do 31. júla 2001, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 1. júna 2011, sp. zn. 6T 1/2008, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 21. júna 2011 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 149 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 1. januára 2006 sa napadnuté uznesenie **z r u š u j e**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením krajského súdu senát tohto súdu podľa § 30 ods. 1 Tr. por. za použitia § 31 ods. 2 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 rozhodol, že predseda senátu JUDr. P. S. a členka senátu JUDr. D. W. nie sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obžalovaného I. G. vedenej u krajského súdu pod sp. zn. 6T 1/2008. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že obžalovaného osobne nepoznajú a necítia sa voči nemu zaujatí a pre ich vylúčenie z vykonávania úkonov chýba zákonný dôvod.

Proti tomuto uzneseniu obžalovaný I. G. zahlásil sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č. l. 207 p.v.), pričom včas podanú sťažnosť odôvodnil v osobitnom podaní. V dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že naďalej trvá na svojej obave z nestrannosti sudcov JUDr. S. a JUDr. W.. Vytýka súdu, že namietaní sudcovia sa vôbec nevyjadrili k tej časti jeho námietky, kde uviedol, že po jeho vylúčení trestnej veci na samostatné konanie verejne vyhlásili vo veci, sp. zn. 1 T 13/02, v roku 2010 rozsudok, kde ho označili za páchatel'a trestného činu vraždy Ing. J. K., čím porušili jeho právo na tzv. prezumpciu nevinu. O tomto sa dozvedel až pri študovaní spisu dňa 17. mája 2011. Týmto výrokom senát u neho vzbudil obavu z ich nestrannosti, nakoľko práve títo dvaja majú rozhodovať o jeho vine v tomto konaní. V tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci F. N. versus S. z 27. februára 2007. Vzhľadom

k tomu považuje svoje námietky voči predsedovi senátu i členke senátu za opodstatnené a navrhuje, aby najvyšší súd rozhodol o ich vylúčení z vykonávania úkonov v jeho trestnej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v intenciách § 564 ods. 4 a ods. 5 teraz účinného Trestného poriadku (zák. č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov), ako súd rozhodujúci o riadnom opravnom prostriedku konštatuje, že sťažnosť je prípustná a bola podaná oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote. Na základe toho v zmysle § 147 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. por.) preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosti obžalovaného I. G. je potrebné vyhovieť aj keď z iných dôvodov, než sú uvedené v dôvodoch jeho sťažnosti.

V prvom rade považuje najvyšší súd za potrebné uviesť, že v napadnutom uznesení senát krajského súdu použil pri rozhodovaní o námietkach obžalovaného ustanovenia §§ 30 a 31 Tr. por. Opomenul prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. februára 2009 uvedené v § 567c ods. 1 nového Trestného poriadku, podľa ktorého ustanovenia §§ 31 a 32 sa po 31. januári 2009 použijú aj v konaniach podľa § 564 ods. 3 až ods. 5; ustanovenia §§ 30 a 31 Trestného poriadku v znení účinnom do 31. decembra 2005 sa v týchto prípadoch nepoužijú.

Ku zmene došlo na základe zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 5/2008 Z. z. z 3. decembra 2008, ktorým boli novelizované niektoré ustanovenia Trestného poriadku (zák. č. 301/2005 Z. z.) a ktorý nadobudol účinnosť od 1. februára 2009.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa § 31 ods. 4 Tr. por., veta prvá, námietku zaujatosti je strana povinná vzniesť bez meškania, len čo sa dozvedela o dôvodoch vylúčenia.

Podľa § 32 ods. 6 Tr. por. o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 4 alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.

V posudzovanej veci bola obžaloba podaná na Krajskom súde v Trnave začiatkom júna 2002 a pod sp. zn. 1T 13/2002 bola pridelená na vybavenie predsedovi senátu JUDr. P. S., ktorý aj v senáte, ktorému predsedal dvakrát rozhodol rozsudkom o vine obžalovaného I. G., avšak oba rozsudky boli aj na základe odvolania obžalovaného uzneseniami najvyššieho súdu zrušené a vec bola vrátená krajskému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Po tom, ako najvyšší súd druhýkrát zrušil odsudzujúci rozsudok, sa členkou senátu stala JUDr. D. W., ktorá sa zúčastnila aj neverejného zasadnutia 12. mája 2008, kedy senát uznesením podľa § 23 ods. 1 Tr. por. vylúčil zo spoločného konania trestnú vec obžalovaného I. G. na samostatné konanie a rozhodnutie.

Vylúčená vec obžalovaného sa vedie na krajskom súde pod sp. zn. 6T 1/2008. Na základe opatrenia predsedníčky krajského súdu z 18. marca 2011 pod Spr. 192/11 (č. l. 171) bol po odchode členky pôvodného senátu Mgr. A. M. určený ako tretí člen senátu JUDr. I. I. a trestnú vec obžalovaného prejednáva senát v zložení JUDr. P. S. ako predseda senátu a JUDr. D. W. a JUDr. I. I., ako členovia senátu.

Z predloženého spisového materiálu najvyšší súd zistil, že obžalovaný I. G., ktorý sa v súčasnosti nachádza vo väzbe v inej trestnej veci, zaslal 5. mája 2011 súdu žiadosť o možnosť naštudovania spisu a vyhotovenie fotokópií spisu, pretože od posledného pojednávania uplynula už dlhšia doba.

Z úradného záznamu na č. l. 205 vyplýva, že dňa 17. mája 2011 bol o 09.00 hod. predvedený obžalovaný I. G. za účelom štúdia trestného spisu, pričom štúdium spisu ukončil o 11.55 hod. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný sa najneskôr 17. mája 2011 dozvedel

zloženie senátu, ktorý bude prejednávať jeho trestnú vec. Pokiaľ teda mal výhrady voči predsedovi senátu a členke senátu, mal možnosť vzniesť námietku voči menovaným už pri študovaní spisového materiálu. Svoje námietky zaujatosti však vzniesol až na hlavnom pojednávaní 1. júna 2011. Námietky obžalovaného neboli vznesené bezodkladne, ako to vyžaduje vyššie citované ustanovenie § 31 ods. 4 Tr. por., preto senát krajského súdu o takto vznesenej námietke obžalovaného vzhľadom na ustanovenie § 32 ods. 6 Tr. por. nemal vôbec konať a rozhodovať.

V tejto súvislosti najvyšší súd pripomína, že zo strany obžalovaného išlo o námietky procesného charakteru, o ktorých sa taktiež nekoná, o čom mal senát obžalovaného poučiť a ďalej vo veci konať. Pokiaľ ide o ďalšiu námietku obžalovaného, najvyšší súd len poukazuje na doterajšiu súdnu prax, podľa ktorej ak sa viedlo spoločné konanie proti viacerým spolupáchateľom a neskôr došlo k vylúčeniu jedného alebo viacerých spolupáchateľov na samostatné konanie (§ 23 ods. 1 Tr. por.), nepôjde o prejednanie viny, ak súd v odsudzujúcom rozsudku, ktorý sa týka ďalších (nevylúčených) spolupáchateľov, v znení skutkovej vety uvedie vecnú súvislosť konania vylúčeného spolupáchateľa (doteraz neodsúdeného), s konaním ostatných spolupáchateľov. Táto okolnosť nezakladá dôvod na vylúčenie sudcov, ktorí majú prerokovať vec proti vylúčenému spolupáchateľovi. Na veci v tomto smere nemôže nič zmeniť ani obžalovaným citované rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti najvyšší súd rozhodol o sťažnosti obžalovaného tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, bez toho aby bolo potrebné vo veci vydať nové rozhodnutie.

Záverom najvyšší súd pripomína, že v posudzovanej veci je potrebné postupovať dôsledne pri dodržiavaní všetkých základných zásad trestného konania. Platí to najmä pri príprave hlavného pojednávania (§ 201 ods. 3 Tr. por.), kedy bude musieť predseda senátu urobiť všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie zdarného priebehu hlavného pojednávania. V posudzovanej veci to znamená, že je potrebné na hlavné pojednávanie predvolať nielen obžalovaného, ale aj poškodeného, svedkov a znalcov, ktorých považuje súd za potrebné na hlavnom pojednávaní osobne vypočuť a vykonať všetko preto, aby vo veci mohol senát meritórne rozhodnúť. Ide o reštančnú vec ešte z roku 2002, a preto je povinnosťou súdu, aby vec prejednal čo najrýchlejšie (§ 2 ods. 4 Tr. por.).

Uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 21. júna 2011

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil : JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová